

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/263/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813202450
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7813202450.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudcov JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Miroslava Sogu vo veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zast. Havel, Holásek & Partners s. r. o., Advokátska kancelária, Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO: 36 856 584, proti žalovanému Z. S., F., B. XXX, o zaplatenie 247,08 eur istiny s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 9C/245/2013-76 z 28. 6. 2013 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 247,08 eur s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 224,55 eur od 23. 11. 2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania 16,50 eur z titulu zaplateného súdneho poplatku a 70,54 eur z titulu trov právneho zast. žalobcu, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia 247,08 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 224,55 Eur za obdobie od 23. 11. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania, na tom skutkovom a právnom základe, že účastníci konania uzavreli X. X. XXXX Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru vo výške 5.000,00 Sk (165,97 eur), ktorá je uvedená v dokumente Transakcia na úvere do 22. 07. 2011 v bode 35. (ďalej v texte len „Úverový rámec“), že súčasťou tejto zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 1. 8. 2002 v znení dodatku č. 7 z 1. 1. 2008 (ďalej len „Všeobecné obchodné podmienky“), Obchodné podmienky slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie a používanie Elektronických služieb a Platobných kariet s účinnosťou od 10. 9. 2002, Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne pre poskytnutie úverov a povolených prečerpaní účinné od 1. 7. 2007 (ďalej len „Úverové podmienky“) a Sadzobník poplatkov Slovenskej sporiteľne, a.s. Žalobca umožnil čerpať žalovanému Úver tak, že realizoval platobné príkazy žalovaného na prevod alebo výbery hotovosti žalovaného, a to aj v prípade, ak neexistovala pohľadávka žalovaného voči žalobcovi z účtu žalovaného, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu žalovaného alebo vkladom v hotovosti na jeho účet. Žalovaný sa zaviazal Úver splácať tak, že bol povinný splatiť pohľadávku žalobcu najneskôr v deň konečnej splatnosti úveru, pričom pohľadávka žalobcu v čase do konečnej splatnosti bola splácaná formou započítania pohľadávky žalobcu proti pohľadávke žalovaného z jeho účtu, a to vždy v momente vzniku pohľadávky žalovaného z jeho účtu a v rozsahu, v akom sa tieto pohľadávky kryjú. Žalovaný využil možnosť čerpať Úver od žalobcu, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodrжал a dostal sa

so splácaním do omeškania. Žalobca ho na túto skutočnosť upozornil a výzvami na úhradu dlhu pred podaním žaloby 24. 11. 2011 a 18. 7. 2012 ho vyzval na úhradu jeho splatných záväzkov. Tieto výzvy sa však minuli účinkom a žalobca bol nútený dňa 28. 2. 2013 podať žalobu na tunajšom súde. Žalobca si svoj záväzok voči žalovanému splnil riadne. Nakoľko si žalovaný svoj záväzok zo Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby č. XXXXXXXXXXXX voči žalobcovi nespĺnil riadne a včas, žalobca eviduje k rozhodnému dňu 22. 11. 2012 pohľadávku voči žalovanému vo výške 247,08 eur, ktorá pozostáva z istiny schváleného úveru vo výške 207,18 eur, z úrokov z omeškania vo výške 22,53 eur a z poplatkov vo výške 17,37 eur. Žalobca ďalej požaduje uhradenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 8 % p.a. zo súm, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť z peňažných záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy, a ktoré neboli zaplatené v dohodnutých termínoch ich splatnosti, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti pohľadávky. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 200ea ods. 1 a § 115a ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom - Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, poslednou výzvou na úhradu dlhu pred podaním žaloby, výzvou na úhradu dlhu pred podaním žaloby, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, Sadzovníkom poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s., vyčíslením pohľadávky ku dňu 22. 11. 2012 a prehľadom úrokových sadziieb.

Vychádzajúc z § 52 ods. 1 Obč. zák., § 4 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení v čase uzavretia zmluvy (ich znenie citoval), po oboznámení sa s obsahom listinných dôkazov predložených žalobcom, urobil záver, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby č. XXXXXXXXXXXX zo X. X. XXXX, ktorú posúdil ako spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy. V konaní mu bolo dostatočne preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy na základe platnej a účinnej zmluvy uzavretej so žalobcom. Po oboznámení sa s prehľadom čerpania a splácania poskytnutého úveru a vyčíslením pohľadávky ku dňu 22. 11. 2012, dospel k záveru, že vyčíslenie dlžnej pohľadávky je dôvodné, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel. Konštatoval, že suma 247,08 eur pozostáva z istiny 207,18 eur, ktorá predstavuje sumu nepovoleného prečerpania na účte fyzickej osoby žalovaného, z úrokov z omeškania 22,53 eur a z poplatkov 17,37 eur, že žalovaný sa s plnením dlhu dostal do omeškania, preto ho zaviazal k zaplateniu dlžnej sumy so zákonnými úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Výrok o náhrade trov konania opieral o § 142 ods. 1 O. s. p. V danom prípade trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 eur a z trov právneho zast. žalobcu advokátom za 2 úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zast. alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd) po 21,58 eur za každý úkon v zmysle § 10 ods. 1 Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. K trovám právneho zast. patrí aj paušálna náhrada právneho zást. po 7,81 eur za každý úkon v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. a 20 % DPH podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky, trovy konania celkom 87,04 eur, k náhrade ktorých bol zaviazaný žalovaný.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný.

V odvolaní namietal, že nebol predvolaný na tú skutočnosť, či sa ten skutok stal alebo nie. Uviedol, že žiadny úver nepodpisoval, ani mu nebol poskytnutý, že žiadne súdne trovy nie je ochotný uhradiť, nakoľko je oslobodený od súdnych trov. Zároveň žiadal pridelenie bezplatného advokáta z dôvodu hmotnej núdze.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, k námietke žalovaného, že nebol predvolaný na pojednávanie, poukázal na § 115a ods. 2, § 200e ods. 1, že v prejednávanej veci nebolo potrebné nariaďovať pojednávanie, keďže predmetom konania je suma, ktorá nedosahuje 1.000 eur, že ide o drobný spor. K tvrdeniu žalovaného, že mu neposkytol úver, uviedol, že to nie je pravdou, že žalovanému bol poskytnutý úver, poukázal na predložené listinné dôkazy a na skutočnosť, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby č. XXXXXXXXXXXX zo X. X. XXXX, ktorú súd posúdil ako spotrebiteľský úver. Zdôraznil, že žalovaný nepredložil súdu žiadne dôkazy ani dokumenty, ktoré by spochybňovali uzatvorenie zmluvy a následné omeškание s úhradou dlžnej sumy. Rovnako nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že je oslobodený od súdnych trov. Navrhol odvolanie

žalovaného odmietnuť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby 21,58 eur a náhradu hotových výdavkov 7,81 eur + 20 % DPH, spolu 35,27 eur.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, pretože jeho dôvody sú správne.

V prvom rade bolo potrebné zistiť, či žalovaný má právo na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci.

Z obsahu spisu - rozhodnutia Centra právnej pomoci, kancelária Košice, Moyzesova 18, sp. zn. 4346/2014-KaKR R.z 43228/2014 z 24. 7. 2014 (č.l. 104) vyplýva, že žalovanému nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu nesplnenia podmienky hodnoty sporu.

Aj keď žalovaný v odvolaní neuvádza konkrétne odvolacie dôvody, skutočnosti v ňom uvedené sa podľa obsahu dajú podradiť pod odvolacie dôvody uvedené v § 205 ods. 2 písm. a), d) a f), t.j., že súd odňal žalovanému možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ani jeden z uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

Žalovaný vytýka súdu, že ho nepredvolal na pojednávanie, že konal bez jeho účasti.

K uvedeným výhradám je potrebné uviesť, že predmetom konania je zaplatenie 247,08 eur istiny s prísl., že v prejednávanej veci ide o drobný spor (predmet konania nedosiahol sumu 1.000,- eur), z uvedených dôvodov nebolo potrebné, aby súd vo veci nariadil pojednávanie, a preto postupoval správne podľa § 115a ods. 2 O.s.p., ak v prejednávanej veci pojednávanie nenariadil.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 - § 135 O.s.p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 - § 135 O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

K výhrade žalovaného, že so žalobcom neuzavrel žiadnu zmluvu o úvere, že mu žiaden úver nebol poskytnutý, je potrebné uviesť, že žalobca predložil súdu zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, uzatvorenú medzi ním a žalovaným, ktorej predmetom bolo poskytnutie Bankových produktov v kombinácii Balíka EXTRA zo 7. 8. 2008, že predmetná zmluva je podpísaná žalovaným, pričom žalovaný súdu neoznačil dôkazy, resp. nenavrhol vykonať také dôkazy, ktoré by spochybnili správnosť tvrdení a dôkazov predložených žalobcom v konaní, napriek tomu, že bol súdom uznesením 9C/245/2013-67 z 19. 6. 2013, doručeným žalovanému 21. 6. 2013 (doručenka pri č.l. 67) poučený o možnosti všetky dôkazy a skutočnosti predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie vo veci. Z uvedených dôvodov sú jeho výhrady bez právneho významu. Súd rozhodol správne aj pokiaľ ide o trovy konania, vychádzajúc zo zásady úspechu v spore podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov potrebných na uplatnenie práva z titulu zaplateného súdneho poplatku 16,50 eur a trov právneho zast. žalobcu advokátom za 2 úkony právnych služieb, prevzatie a príprava zast. a spísanie žaloby, spolu 70,54 eur.

Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 a § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca mal v odvolacom konaní úspech, a preto by mal právo na náhradu jeho trov za právne zast. advokátom za 1 úkon právnej služby, avšak vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne procesne významné skutočnosti a je len opakovaním skutočností uvádzaných už pred súdom prvého stupňa, preto tento úkon nemožno považovať za úkon, ktorý by bol účelne vynaložený. Žalovaný nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.